

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליין מס' 798
פרשת תצוה-שבת זכור תשפ"ו

החלקת נרות	נישואי שבת	אמת שבת	רית
ירושלים	17:02	18:15	18:55
תל-אביב	17:19	18:16	18:53
חיפה	17:11	18:15	18:54
באר שבע	17:20	18:16	18:55

דבר ראש הישיבה

בלי נגיעות

כל עוד שאין לנו עדיין דיבור של אמת לא הצלחנו להכניע את עמלק. שאול המלך היה בטוח שקיים את דבר ה' - הנגיעות מסנוורות את העיניים - תתברר!

צריכים להיזהר מהדמיונות ולהגיע למסקנות הנכונות, כמו בא בליקוטי מוהר"ן (תורה ל"ד) שצריכים לקבל את נקודת ההתבודדות מצדיק הדור, וצריכים שההתבודדות תהיה עם הדעת והרוח של הצדיק, בבחינת "מוזקנים אתבונן", ואז המסקנות שמסיק מההתבודדות תהיינה נכונות. כשאדם מתבודד הוא צריך לעשות את זה עם אמת, כי כשזה בלי אמת נופלים לכעסים וכו', ולכן יבקש מה' שיזכה להתבודדות עם אמת בלא שמץ שקר.

וכך נאמר במעשה מחכם ותם, שהחכם יישוב עצמו לעשות לו תכלית לישא אישה", אך החליט לא לישא כאן ועכשיו אלא תחילה ישוב לביתו כדי שכולם יראו איזה חכם הוא נהיה... אנ"ש מפרשים את המילים "ויישוב את עצמו" שעשה יישוב הדעת, דהיינו שעשה התבודדות, ובכל זאת לא הצליח בעצתו והגיע למסקנות מוטעות לגמרי. מפתו היתה שלא בדק את מסקנותיו מההתבודדות, כי צריכים לשים לב למסקנות שאנו מסיקים מההתבודדות האם רוח חכמים נוחה מהן או לא.

להתבודד בפורים

מסופר שפעם אחד החסידים שאל את רבינו הק' אם לנסוע למקום סכנה בשביל פרנסה או לא, ורבינו לא רצה לענות בבירור, אלא אמר לו שה"הו"ן וה"לאו" שלו יהיו שווים בעיניו, ולאחר מכן יאמר חמשה פרקי תהלים ומה שיעלה במחשבתו לעשות כך יעשה. לאחר שהתבודד החסיד הבין בדעתו שצריך לנסוע והלך לרבינו לספר לו, אך רבינו לא היה מרוצה מכן, כי ההן והלאו שלו לא היו שווים באמת והייתה לו נגיעה שרצה לנסוע. אך בכל זאת רבנו אמר "לפעמים פלאטציקעל קטן תופס העכט גדול" (דהיינו שדג קטן תופס דג גדול), כי לבסוף הצליח לקרב שם יהודי אחד בשם "הכט" שהיה בעל ממון. נמצא שמהתבודדות צריכים לצאת עם מסקנות שדעת חכמים תהיה נוחה מהן, ובביטול דעתו לדעת הצדיק.

וכל זה שייך במיוחד בחג הפורים אליו נזכה בס"ד בשבוע הקרוב. לאין סוף ישועות והשפעות אפשר לזכות ביום הפורים ע"י התבודדות וצעקה לה' מחצות הלילה, וצריך להשתדל מאוד לעשות את ההתבודדות עם דעת הצדיק, ואז בהתבודדות אמיתית בכוה זמן גבוה זוכים להמשכת כל האורות, וייתכן שעל זה רמזו ר"ל באמרם "כל הפושט יד נותנים לו", שכל מי שפושט ידיו בתפילה ותחנונים לה', נותנים לו כל בקשותיו.

ב הפטרת השבוע מסופר על שאול שריחם על הצאן ועל אגג מלך עמלק לא הרגם, ולמרות שהיה כתינוק בן יומו בלא חטא (יומא כב, ב) והיה צדיק הרבה – בזה נפל, ועל ידי כך הפסיד את המלוכה וזכה בה דוד.

בסיפור זה אנחנו רואים ששאול נפל בנגיעות לפי גודל מדרגתו, כי נאמר בכתוב שבתחילה הוא בכלל לא שם לב שחטא ואמר לשמואל "הקימותי את דבר ה'", ורק אחרי ששמואל אמר לו שהוא טעה הוא שם לב לנגיעות שלו. כל אדם נגוע אצל עצמו וכלל לא רואה את נגיע עצמו, רק כשלוקחים לו את הדבר אז הוא קולט כמה הוא נגוע.

הנביא מספר לנו זאת כדי שנלמד קל וחומר לעצמנו, אם שאול בחירי השם ומשיח השם הושפע על ידי נגיעות אישיות, קל וחומר לאנשים כמונו, כי כל אדם מלא בנגיעות עצמיות.

לא רק כששיכורים

כדי להינצל מנגיעות אדם צריך להתבודד, והעבודה בהתבודדות היא לגלות את הנגיעות של עצמינו שקשורות בנו, וכל זמן שאנו לא זוכים לדבר דיבור של אמת עדיין נאחז בנו עמלק. לאדם יש הרבה סתירות בתוך עצמו, ולכן הוא צריך לעשות בירור אצל עצמו מהי האמת, וע"י ההתבודדות האדם יבחין מה אמת מה שקר, מה נותן לו דמיונות ורצונות של העולם הזה ומה הם הרצונות של האמת. מי שזוכה ולדבוק ולהתמיד בעצה נפלאה זו של "שעה התבודדות" זוכה לברר ולהפריד את הטוב מן הרע ומתקדם מדרגה אחר מדרגה עד שזוכה לאמת.

כך אומר רבינו בתורה קי"ב, שאדם יתפלל כל ימי חייו לומר דיבור אחד של אמת ואז יזכה להכניע את עמלק. בפורים, בגלל שאדם שתוי, הוא זוכה לדיבורים של אמת, אבל זה בלי דעת, והגדולה האמיתית היא שאדם יאמר דיבור של אמת גם במשך השנה עם דעת, וע"י כך יזכה להכניע את עמלק הוא השקר.

שכולם יראו שהוא חכם

למרות שבהתבודדות זוכים לבירור הנגיעות והשקרים ולהגיע לאמת, גם אם אדם מקבל עצה בשדה, בהתבודדות, הוא צריך לשים לב שזו אכן דעת החכמים ושדעת הצדיקים נוחה הימנה. גם בשעת ההתבודדות

להזמנת:

02-6289761

052-7679638

ספרו החדש

של הרה"ח שמואל שטרן שליט"א

שביל חדש

נפתח אל הלב

האם סבתא יכולה להתערב בחינוך הילדים?

ומפנים את הדברים כשרואה שמעשיו נחשבים ובכך יוצר לעצמו שאיפות לגדול ולהתרומם.

לפעמים יש הורים שרוצים לחנך את הילד ולהרגילו להנהגה מסוימת, והם מחליטים עבורו איך ללבוש ולהתנהג. מטרתם כנה וערכית בשביל להרגיל את הילד לדברים שבקדושה, אך אם הדבר מתנגש עם החלק השני שהוא הנחלת הערכים בדרך חוויה וחשיבות – יצא שכרו בהפסדו. ולכן אב שרוצה להזיר את בנו, אך הילד מרגיש בזה פחיתות מהקרובים ומהחברים כי הוא יצטרך לגלח את עצמו בסיום הנזירות כהלכה, וכן בתקופת הנזירות יהיה עם שערות רבות, החינוך לפרישות לא יקרה. אם הסבתא מתנגדת או הקרובים יבזו את הילד על התנהגות מסוימת – לא השגנו את מטרת החינוך. צריך לשלב את החינוך להרגלים טובים עם הרגשת חשיבות ומכובדות, כי אחד בלא רעהו לא ישיג את המטרה החינוכית. ההורים צריכים לפתח אוזן קשבת פנימית בשביל להרגיש איך הילד מקבל את מה שרוצים להנחיל לו, תוך הרגשה שקורה כאן דבר שייתן לילד ערך עצמי ומכובדות.

גדול כמו כולם

המשנה (סוכה פ"ג מט"ו) אומרת שקטן היודע לנענע אביו קונה לו לולב. הקשה החתם סופר, מדוע צריך שידע לנענע? הרי מן התורה מספיק להגביה את הלולב ובכך יוצאים ידי חובה!

תירץ הנצי"ב מוולוז'ין תירוץ נפלא: המטרה בחינוך הוא לחנך את הילד למשהו שכך יעשה כשיהיה גדול. גדול הרי מנענע; אם תיתן לילד לקחת ולהגביה לולב – זו פעולה שהוא לא יעשה כשיגדל, הוא ירגיש שונה מאחרים שמנענעים, ואם כך אין כל מטרה בחינוך שבו... החינוך צריך להיות באופן של הנחלת הרגל מתוך כך שהילד רואה את עצמו חלק מכולם ומנענע את הלולב כמו כולם, הוא כבר עושה פעולות שהגדולים עושים!

לעניין חינוך ילדים כתוב בגמרא (סוטה מז, א) שתהיה "שמאל דוחה וימין מקרבת". ניתן להסביר את הדברים באופן מיוחד על פי דברי בעל התניא שהחלק השמאלי בלב הוא חלקם של היצר הרע והנפש הבהמית, לעומת החלק הימני שהוא חלקם של היצר טוב ונפש האלוקית.

משכך, כוונת הגמרא שהשמאל נדחה רק על ידי הימין המקרבת, וכפי דברי הגמרא בבבלי חינוך שלא מחשיב את הילד ולא משפיע על הנפש האלוקית לא ישפיע גם על הנפש הבהמית. הימין המקרבת הוא התנאי הראשון לקיום החינוך הנכון, וכמו שכתוב "וימינו תחבקני" – הימין מגיע על ידי חיבוק ואהבה, שהילד מרגיש רצוי ואהוב וכך הוא נמשך לדרך הטובה.

ב מסכת הנלמדת ברחבי תבל במסגרת הדף היומי עוסקים כעת במסכת נזיר. בעבר, כשאדם היה רוצה לחנך את עצמו לפרישות, היה מקבל על עצמו נזירות ולאחר שסיים הביא קרבנות לבית המקדש. כשהתורה רצתה להגדיר את הנזיר השתמשה בלשון "איש כי יפליא לנדור נדר נזיר". נזיר הוא דבר פלא! מאחר שהוא מקבל על עצמו לפרוש מתענוגי העולם הזה, לא לשתות יין, לא להיטמא למתים ולא לגלח את שעריו, התורה הפליאה לקרותו "קדוש יהיה".

הגמ' במסכת נזיר (כט, א) מביאה דין מעניין, לפיו אב יכול להדיר את בנו מנזירות, כלומר לקבל נזירות עבור בנו, ובנו יהיה אסור לשתות יין ולגלח וינהגו בו כל הלכות נזירות. בטעם הדבר מסביר רבי יוחנן שהוא כדי לחנכו במצוות, כדי שירגיל את עצמו לפרישות כבר בעודו קטן. אך ישנה הלכה נוספת בהקשר הזה: אם הילד מוחה ומסרב או שהקרובים שלו מוחים בעד הנזירות שקבל האב על בנו – הנזירות מתבטלות.

מקשה הגמרא: מדוע יכולים הקרובים או הילד בעצמו להחליט על אופן החינוך של הילד, הרי מצווה על האב לחנך את בנו ואיך אפשר להפריע לו? עונה הגמרא: "כל חינוך דלא חשוב לא ניחא ליה", כלומר: כל חינוך שהוא לא מחשיב את הילד, אין זה נקרא חינוך שישפיע על הילד, וממילא אין כבר עניין של חינוך והנזירות בטילה!

שהסבתא לא תתנגד

כשנתבונן בדברי הגמרא נוכל להבין יסוד גדול בחינוך הילדים. יש שני חלקים בחינוך: חלק אחד הוא "חנוך לנער על פי דרכו", להרגיל את הילד לקיום תורה ומצוות וכן להדריכו באורחות יושר בהתנהגות ובהליכות טובות. חלק זה נעשה על ידי עבודה עקבית יומיומית, דרך הסברה והכוונה של ההורים והמנחים שמלווים את הילד, הילד מתרגל וההרגל נעשה טבע. החלק השני הוא יותר רגשי, לתת לילד את החוויה הרגשית והשמחה בקיום מצוות ובהתנהגות נכונה, לפאר ולרומם את ערך לימוד התורה ואת השמחה שבמצווה. הילד לומד

בית הדין לממונות

"נחלי המשפט"

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שומרתנו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין.

כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין. נקיט שכנים. בוררות עסקית. גישור בין אדם לחברו. הסכמי גירושין, היתרי עסקה. עריכת צוואה ע"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית דין אזורי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנוסים ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מו"ץ ודיין, ראש ישיבת נחלי נצח)

➔ 079-6976396 | הפניה אינה כרוכה בתשלום ➔

מחלקת אבדות

מתיישים מהן. כמובן שזה לא נגמר בזכירה גרידא, אך חזקה עליך ידידי שאם תזכור כל יום את כל האבדות שלך ואת ניצוצי הקדושה שפרחו מנשמתך על ידי עבירות וחטאים, רחמנא לשיזבן, תתחיל לחפש אותם כמו שצריך; וחזקה על מי שמחפש שמוצא. ככל שאתה יותר מתגעגע אחריהם ויותר מתפלל להשם שתמצא, הסיכויים למציאת הניצוצות מתגברים. אם גם התקרבת לצדיקים אמיתיים אז בכלל אתה בכיוון טוב, ואם סבלת בזיונות והכלמות על כל הדברים הטובים שאמרנו – אז בכלל אתה במצב מצוין, בטוח תמצא את האבדות. לא אני אמרתי, אלא חז"ל באומרם "יגעת ולא מצאת – אל תאמין"....

• • •

ברוח הימים, תראה את אסתר המלכה שנלקחה שם בכוח לבית אחשוורוש. עמלק השתלט כמעט סופית על היהודים "לאבדם", ואסתר עצמה כמעט נפלה לייאוש ואמרה "כאשר אבדתי אבדתי". אבל מרדכי לא התייאש ובכל יום ויום התהלך לפני חצר בית הנשים לחפש אחר אבדתו, עוד יום ועוד יום בלא הפסקה. ומה קרה?

לא רק שאבדתו של מרדכי לא נאבדה בלועו של המן-עמלק, אלא המון אבדות שנאבדו ליהודים במהלך שני הגלות הארוכות ועמלק טמן אותן בחיקו כמוצא שלל רב – חזרו אל היהודים בתשובה הגדולה שעשו אז ובקבלת התורה מאהבה. ולא זו בלבד, אלא יצאו גם מהניצוצות שנבלעו בתוך הגויים, כך הרי מסופר במגילה: "ורבים מעמי הארץ מתייחדים". כי כשאני מחפש את האבדה שלי אני יכול למצוא עוד הרבה אבדות של אחרים בדרך ולהציל אותם מידידה לטמיון.

אז תגיד אתה: שווה לשכוח, או שווה לחפש?

(עפ"י ליקוטי הלכות ה"ל ברכת הפירות הלכה ה)

ק ורה שנאבד, אנחנו לא מלאכים. בשביל זה יש את מצוות השבת אבדה, כדי שנוכל לקבל חזרה את מה שנאבד לנו.

אך אסור לשכוח את האבדה. אם נאבדה לך מטרייה והיא מונחת לך בראש כמו יתוש טורדני ולא נשכחת ממך, יש סיכוי שיום אחד תעבור באיזור והיא תקרוץ לך מפינת האבדות. אבל אם אתה שוכח שנאבדה לך המטרייה – אפסו הסיכויים למצוא אותה.

זה מה שהתורה מזהירה אותנו במיוחד בפרשת זכור! זכור! אל תשכח!

• • •

עמלק ראה את זה וחמתו בערה: הוא תמיד מחפש את הנחשלים והאובדים, הוא מחכה להם אחרי הענן כדי לזנוב בהם, ופתאום שבט דן לוקח לו את הכל!

כשהסתובבנו במדבר היינו הולכים בסדר מופתי כמו שמתואר בפרשת במדבר, ושבת דן היה הולך אחרון למצוא את כל האבדות. החל ממטריות אבודות וגלימות נשכחות, וכלה באבדות הגדולות, בניצוצות הקדושה שנאבדים מנשמתינו על ידי כל סטייה מרצון השם. עמלק ראה את זה וחמתו בערה: הוא תמיד מחפש את הנחשלים והאובדים, הוא מחכה להם אחרי הענן כדי לזנוב בהם, לקחת את כל ניצוצות הקדושה שנאבדו לאנשים ולאבד אותם מאחורי הרי החושך, ופתאום שבט דן לוקח לו את הכל! הוא מחזיר את כל האבדות לבעליהן!

הוא החליט שזה לא יכול להימשך כך. הוא יצא למלחמת חורמה, על החיים ועל המוות, לתפוס את האובדים ולגמור איתם חשבון.

הוא הוכה שוק על ירך לפי חרב, אך המלחמה לא נגמרה. עמלק קיים, חי ובוועט, ואנחנו נלחמים בו כיום על ידי זכירת מעשהו כל יום לאחר התפילה, ובמיוחד השבת ברוב עם ובהתרגשות. מזה עמלק הכי נבהל, שזוכרים אותו, זוכרים את האבדות שהוא גרם לנו ולא

לצעירי הצאן

לנקות את הנגיעות

כדי להנצל מנגיעות אדם צריך להתבודד, העבודה בהתבודדות היא לגלות את הנגיעות המסתרות בתוך לבנו. לאדם יש הרבה סתירות בתוך עצמו, ולכן הוא צריך לברר היטב אצל עצמו מהי האמת ומהו שקר, כי כל עוד שהאדם אינו מצליח לומר דבור של אמת הוא עדיין לא נפטר מעמלק...

מתוך מאמר ראש הישיבה

משתגעים ומתלהטים אחריה

87 שנים לפטירת הגאון מרוגאטשוב זצ"ל • שב"ק י"א אדר תשפ"ג - י"א אדר תרצ"ו

ר' אהרן החל לרוץ לכיוון ביתו של הרב, אך בבואו שמה כבר שמע את קול לימודו של הרב מחדר לימודו... ר' אהרן דפק על הדלת, אך הגבאי שפתחה היה קצר וענייני: "הרב כבר החל ללמוד, אי אפשר להפריע לו עכשיו". נכון שזה עתה הוא התחיל, אך הוא שקוע בתורה ממושך חייו ולא ניתן לנתקו ממנה.

ר' אהרן התחנן: "אני מבין שיש לרב זמני קבלה, אבל אני איש ירושלים, בעוד משעה עלי להיות על הרכבת בדרך חזרה לארץ הקודש, אם לא אזכה עכשיו לראות את הגאון ששמו הולך מסוף העולם ועד סופו מי יודע מתי זה יקרה שוב?".

הגבאי התרכך והסכים להיכנס אל הרב ולומר לו כי איש ירושלים מבקש להיכנס.

ר' אהרן צהל לשמוע את תשובתו החיובית של הרב, ובהתרגשות פסע אל חדר לימודו של הגאון הרוגוטשובי. הגאון הרים אליו את עיניו החודרות וירה במהירות: "אתה איש ירושלים, בטח אתה בקיא בתלמוד ירושלמי..." ומיד החל להרצות בפניו מספר קושיות על הירושלמי...

ר' אהרן עמד נדהם ולא ידע איך לאכול את כמות הידע האדירה המונחת עליו, אך הגאון המשיך בקושיותיו והיה נראה כמין יורה רותחת המוצבת על אש אינתה המלהטתה בכל כוחה.

רק כשראה הגאון שרבי אהרן אינו מגיב לשאלותיו נענה "כנראה שאינכם עוסקים כעת בירושלמי", ופטרו לשלום...

(מקור: הגה"ח רבי ישראל גרוסמן ששמע מה"ח רבי אהרן לוינטל בעצמו, "לב ישראל" פר' חוקת)

וצרותיה של ירושלים לא יסולאו בפז, ומכל מקום, כבר הטעימו חז"ל מפני מה אין מעיינות כחמי-טבריה בירושלים ואף לא פירות מתוקים כפירות גינוסר.

את הדברים הרגיש ר' אהרן לוינטל כשהגיע לליטא. בעד כל הון שבעולם לא היה מוותר על מקום מגוריו בירושלים עיר הקודש המסולאת בפז שכל גדולי הדורות התאו להריח את ריחה ולנשום את אווירה, ומכל מקום הרגיש שעליו לנצל את חמודותיה דליטא של מעלה, לפגוש את גאוניה וצדיקיה ולהתבשם מאורם.

בכל מקום בו הלך כיבדוהו מאוד כבן ארץ-ישראל ובפרט שהוא תושב ירושלים, וכששמעו את מטרות נסיעתו דחקו בו לנסוע לדווינסק, שם יפגוש את רבי מאיר שמחה הכהן – רבה האשכנזי של העיר ובעל "משך חכמה", ואת רבי יוסף ראזין, רבה החסידי ששמעו יצא בכל המדינות וגאונים חריפים עמדו משתאים למול עוצמת גאונותו.

כדי לפגוש את הגאון היה עליו לסטות מדרכו ולנסוע במיוחד ברכבת כשעליו לחזור אחרי שעות ספורות, אך כולם הבטיחו לו שהכל יהיה שווה. "במשך כעשרים שעות ביממה הוא לומד בהתמדה עצומה, בהם הוא כמעט ולא יושב מרוב סערת רוחו בלימודו".

באוזניו הדהדו עדויות אישיות על שקיעתו העצומה של הגאון בלימוד התורה. השמעה מספרת כי כשאשתו נפטרה עליו בוורשה נסע הגאון מדווינסק כדי להשתתף בהלווייתה, ובבואו שמה שכח מכל העולם והחל להתפלפל עם תלמידי החכמים אשר בקרבה. לפתע נכנסה בתו אל החדר בו שהה כשענייה אדמות וזולגות דמעות. שאל הגאון בפליאה: על מה את בוכה בתי?... מרוב שקיעתו במעמקי התורה שכח לגמרי את סיבת ביאתו הנה...

...

אל בית-הכנסת החסידי של דווינסק הוא הגיע בשעת ערב מוקדמת, כשהוא יודע שבעוד שעה וחצי הוא חייב להיות בתחנת הרכבת ובכך יסיים את ביקורו בליטא.

הציבור נעמד להתפלל ערבית, ועינו של ר' אהרן לא שבעה מלראות את זיו פניו של הרב שישב במזרח בית הכנסת וכל הליכותיו סיפרו במדויק את המתואר עליו.

בגמר התפילה ניגש ר' אהרן למקומו של הרב לקבל ברכת שלום, אך לתדהמתו הרב לא נוכח שם. "היכן הרב הספיק להיעלם בדקות הספורות שחלפו?" שאל בתמיהה את הנוכחים, שחיכו והסבירו לו כי הרב ממרה אל ביתו ללמוד תורה.

שו"ח מכל העולם. הגאון מרוגאטשוב

רבי יוסף רחין מרוגאטשוב זצ"ל

נולד: תר"ח, רוגאטשוב שבליטא.

לחופה: כבן 20 נשא את בתו של הגביר ר' משה גורפינקל מוורשה, שהאכילו על שולחנו כעשר שנים.
על העדה: בן 31 נתכהן לרב החסידי של דווינסק, בה כיהן כ-47 שנים.

מופלא בדורו: בשו"ת "שבט הלוי" מספר הרב וואזנר שבהגיעו לוינה ברכו על רבי יוסף "שחלק מחכמתו ליריאיו".

נפטר: כבן 78.

פעם הגיע רב-עיירה להתלונן על הגבאים בעיירתו שאינם מכבדים אותו דיים. שאל הגאון: "וכי מפני מה עליהם לכבדך?". ענה הרב בפשטות: "מאחר ואני תלמיד חכם..."
ענה הרוגוטשובי באנחה: "אני יודע ללמוד יותר ממך, ובכל זאת עדיין אינני תלמיד חכם..."

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לצינור

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

האם מותר לרקוד בשבת?

ובטל החשש. אך רבים חולקים על חידושם. הרמ"א כותב שכיום הציבור נוהג לרקוד בשבת, ומצטט את הגמרא שלמרות שכבר בזמנם הציבור נהג לרקוד בשבת לא היו מוחים בהם כי "מוטב שיהיו שוגגים ולא יהיו מזידיים". לאחר מכן הוא מצטט את דעת התוספות בשם "יש אומרים" שכיום לא נוהג איסור זה, ומסיים: "ואפשר שעל זה נהגו להקל בכל". למעשה, המשנה ברורה כותב שלא כדאי להשאיר את המנהג הזה אלא רק במקום מצווה.

ולספרדים, כתב בילקוט יוסף (ח"ה ס"ל שלט ס"ה) שהאיסור קיים במלוא תוקפו גם כיום והותר רק בשמחת תורה לכבוד התורה. אמנם באור לציון (ח"ב סוף פמ"ג) כתב שהמקל בשבת שבע-ברכות יש לו על מי לסמוך [בצירוף שיטת התוספות], אך לא בשבת שקודם החתונה (וראה כה"ח סקי"ג).

ישנם הרבה צדדי צדדים נוספים בכל זה, כגון האם סיבוב במעגל בנחת נחשב לרקידה. וכן ישנם דעות אחרות בכל זה ויש הסוברים שניתן להקל לכתחילה לצורך מצווה, ראה בכל זה ב"פסקי תשובות" (ס"ל שלט אות ב, ד) ובשאר ספרי פוסקי זמנינו.

תשובה: לדעת המשנה ברורה במקום מצווה ניתן להשאיר את המנהג לרקוד, ולספרדים אסור ויש מתירים בשבת שבע-ברכות.

הרחב דבר: סוגיא זו ארוכה ורחבה בספרי פוסקי הדור, ונביא כאן רק את המבואר בשולחן ערוך ומשנה ברורה [עם חילוקי הדינים לבני עדות המזרח].

נאמר בשולחן ערוך (ס"ל שלט ס"ג) שאסור לרקוד בשבת – חז"ל גזרו לאסור זאת שמה יתקן כלי-שיר ויעבור על איסור "בונה" או "מכה בפטיש".

מובן שהאיסור תקף גם ביום-טוב ככל איסור שבת, אך בשו"ת מהרי"ק (המובא בבית-יוסף) כתב בשם רב האי גאון שבשמחת תורה רגילים לרקוד, שמאחר והוא איסור דרבנן נהגו בו היתר משום כבוד התורה.

הדברים מובאים להלכה גם ב"משנה ברורה" שם, שמבהיר ואומר שלא לכל צורך מצווה התירו, ולכן בשאר שמחות אפילו של מצווה – כמו חתונה שנערכת בשבת – אסור לרקוד.

...

דעת התוספות (ביצה ל, א) היא שכיום מותר לרקוד בשבת, מאחר שאין אנו בקיאים בעשיית כלי-שיר

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

הדף הביא ילד

הנה עובדה מופלאה שסופרה מפי החסיד ועובד ה' המופלא רבי שמואל צ'צ'יק: כששב ר' שמואל מגלות רוסיה, שבור ורצוף בגופו לאחר מסע הייסורים והעינויים שחווה בבית הסוהר, אמרו לו הרופאים שעל פי דרך הטבע לא יוכל עוד לזכות לזש"ק רח"ל. ר' שמואל לא התפעל, ועל אתר הלך והדפיס דף אחד מכתבי היד של 'ביאור הליקוטים'. באותו לילה זכה להתגלות מיוחדת, רבי אברהם ב"ר נחמן הגיע אליו בחלום ובישרו 'דו וועסט האבן א קינד' -

להעריך את קומתו הטמירה. רבי שמואל הורביץ

יהיה לך ילד]. וכך התקיים, כעבור תקופה זכה ונולד לו בן, ולאחר מכן שאר ילדיו!

(מגזין 'ניצוץ' אלול תשע"ח. מפי נכדו ר' נחמן הורביץ)

ר בי שמואל הורוויץ [יום פטירתו חל ב"ב אדר], היה מחזר ומלקט כל פירור ממשנת רבי אברהם שטרנהרץ. הוא ראה זכות וחובה להדפיס גם דף בודד ממילותיו של הגאון החסיד והעניו המופלא, שכל ביטוי וניב מקולמוסו דורש לימוד. מפעל זה היה כרוך בעול עצום שעל פי כל היגיון גדול הוא וכבד מכתפיו הצנומות של אברך עני יחיד, ומה שמחזק באותם ימים את רוחו של ר' שמואל זו ללא ספק אמונתו העצומה בגדלותו של המחבר ובנחיצותם העצומה של כתביו – הבנה שלא רבים זכו לעמוד עליה בימים הללו. ר' שמואל ידע להעריך מרחוק את קומתו הטמירה של רב"ן, עוד בטרם זכו להכיר זאת רבים וטובים מחסידי ברסלב.

פתגם השבוע

חינוך הילדים תלוי בתיקון המידות של ההורים

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

שמחת פורים בחזית המלחמה

המלחמה: "יש הרבה חיילים יהודים בצבא אוקראינה, בינתיים ברוך השם את כל החגים היהודיים אנחנו מקבלים אפשרות לחגוג, למרות כל המוגבלויות והבעיות, ומנסים לשמוח כפי ההלכה כמה שיותר."

"גם במהלך כל ימי הלחימה יש לנו אפשרות להניח תפילין ולהתפלל. למי שלא נמצא בשדה הקרב זה נשמע קצת פשוט ומתבקש, אבל אני חייב להגיד שהאוקראינים עושים מה שהם יכולים לסייע לנו לקיים אורח חיים יהודי."

ביום שישי האחרון ציין העולם שנה למלחמה הקשה באוקראינה, המערכה ששינתה את אירופה. יהודי המדינה, שעברו טלטלה עזה בשנה האחרונה, מנסים כל העת לשמוח על חיי שגרה-תחת-אש ככל הניתן.

בימים אלה נערכים בקהילות היהודיות לציין את חג הפורים השני מאז פרוץ המלחמה. בפורים הקודם היו אלה הימים הראשונים למלחמה, והתוהו והבוהו שלטו בכל פינה.

נערכים לכל תרחיש

הרב מרדכי לבנהרץ, מרבני העיר קייב, מספר כי הוא נערך לקראת אירוע גדול ומרכזי בחג הפורים. "נשתדל להגיע לכמה שיותר יהודים שיקיימו את מצוות חג הפורים, גם מי שלא יוכל להגיע לאירוע", אומר הרב לבנהרץ.

מיד אחרי פרוץ המלחמה. קריאת המגילה בבית כנסת בחרסון בשנה שעברה

"למעשה עכשיו אנחנו סוגרים שנה של פעילות של כל חגי ישראל תחת אש המלחמה", מספר אחד מחברי הארגון. "החל מפורים בשנה שעברה, שאז עוד היינו קצת בהלם מההתפתחויות, דרך חג הפסח ושאר חגי השנה, כשבחגי תשרי וחנוכה האחרונים כבר היינו יותר חכמים כשלצערנו למדנו להתמודד עם המצב הקשה ומצאנו דרכים לעזור ולסייע למשפחות היהודים ברחבי המדינה גם בתקופה הקשה הזו."

"למרות שהמלחמה יודעת כל העת מורדות ועליות" הוא מדגיש "ויש תקופות יותר קשות ויותר קלות, בכל פעם היינו צריכים להיערך לכל תרחיש, בפרט שהכל תלוי באזורים מסוימים שחלקם תמיד במצב מלחמה קשה יותר. גם כעת בימי חג הפורים ההיערכות שם היא קשה יותר והגישה למקומות הללו מאתגרת יותר, ולמרות הכל אנו עושים ככל שביכולתנו, וכלנו תקווה שנצליח במלאכתנו ושתגימר כבר המלחמה הקשה הזו."

חבילת חג מיוחדת

רבני הקהילות קיבלו בשבוע האחרון משלוחי ענק ממוקד הצלה המיוחד שהוקם בארגון JRN, הארגון שעוזר לתושביה היהודים של אוקראינה, ובהם מארזים מושקעים שיחולקו לרבבות יהודי המדינה. המארזים מכילים משלוח מנות הכולל יין, מיני מתיקה, מגילת אסתר מאוירת ומרהיבה, וכמובן דף הסברה מיוחד עם פירוט על כל מצוות החג.

המארזים ממוינים על ידי אלפי מתנדבים בקהילות, ויחולקו ליהודי המדינה במסגרת אירועי פורים שיערכו בערים השונות בהם יערכו סעודות מושקעות סביב שולחנות ערוכים וקריאות מגילה מסביב לשעון במרכזים היהודיים.

"מי האמין לפני שנה שבפורים תשפ"ג עדיין נהיה תחת אש?" אומר אחד מרבני הקהילות. "המאמצים הגדולים שלנו הם לאפשר ליהודים להמשיך ולנהל אורח חיים יהודיים, למרות המצב הקשה. הלוואי ונזכה לחגוג את פורים השנה כשהמלחמה הזו כבר תהיה מאחורינו."

חיילים בימי החגים

המציאות קשה עוד יותר עבור היהודים המשרתים בצבא אוקראינה, שם הם נמצאים ממש בחזית ושם הכל גורלי ומסובך יותר. גם עבורם נמצאו הדרכים להעביר להם מארזים מיוחדים לקראת חג הפורים, בתקווה להאיר להם את החג במקומות הקשים בהם הם נמצאים.

"אנחנו עושים הכל בכדי להגיע לכל חייל יהודי באשר הוא", אומרים בארגון. "זאת משימה לא פשוטה בכלל, אבל זאת המחויבות שלנו: להגיע לכל אחד ולתת לו את האפשרות לשמוח בחגי ישראל כמה שיותר וכמה שניתן, לא משנה היכן הוא ולא משנה באיזה מצב הוא נמצא."

שבטת שעברה התארחו מספר חיילים יהודים מצבא אוקראינה שבטת מיוחדת שנועדה עבורם במז'בוז. אחד החיילים סיפר שם על ימי החגים הקדושים בזמן

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א
אצלכם בבית

